

Bestedingseffect en capaciteitseffect

Investerings leiden wel tot een stijging van de effectieve vraag (bestedingseffect) maar niet tot een uitbreiding van de productiecapaciteit (capaciteitseffect).

Hieraan kun je zien dat de theorie een korte termijn theorie is. De korte termijn is namelijk gedefinieerd als de periode waarin de kapitaalgoederenvoorraad niet verandert.

Een voorbeeld:

De school besluit tot een uitbreiding van haar capaciteit en laat aan de overkant van de straat een nieuw gebouw neerzetten.

Dit betekent dat er arbeiders aan de slag gaan. Deze arbeiders verdienen geld en daarmee stijgt het nationaal inkomen en dus het nationaal product.

Het duurt echter een bepaalde tijd voor het gebouw operationeel is. De capaciteit van de school is dus nog niet gestegen. De bestedingen van de school echter wel.

Een consequentie van dit alles is dat een stijging van de investeringen wel de conjuncturele werkloosheid verlaagt maar niet de structurele. Immers de structurele werkloosheid ontstaat door een gebrek aan kapitaalgoederen. Maar een stijging van de investeringen kan daar op korte termijn niets aan veranderen. De conjuncturele werkloosheid daalt wel want door de extra investeringen worden er meer goederen gevraagd, namelijk kapitaalgoederen. Deze goederen moeten worden gemaakt en daar zijn arbeiders voor nodig.